

Galerija
Juraj
Klović
Rijeka

Rijeka, Verdijeva 19b,
od 27. 3. do 10. 04. 2018.

HRVATSKO
DRUŠTVO
LIKOVNIH
UMJETNIKA
RIJEKA

Ivan Valušek

Samostalna izložba IVAN VALUŠEK

HORROR VACUI

Bilješke prostora mijena

Kolekciju likovnih promišljanja, crteže većeg formata, predstavlja Ivan Valušek. *Umjetnik, nakon elemenata metala i vatre, poseže za jednostavnijim: vodom i pigmentom, nastavljajući ritualnu umjetničku akciju, igru vizualizacija tijekom i mijene. Kao i njegovi trodimenzionalni radovi, i ovi sliko-crteži jesu fraktalni zapisi. I oni promatrača tjeraju na kretanje prostorom: približavanjem ili udaljavanjem od rada kako bi mogao doživjeti cijeli oblik/format.*

Ponudeni Ivanovi oblici nastali su u recentnom vremenu i nastavljaju očitovanje intuitivnim činjenjem bez obzira na napor izvedbe korištenjem velikih formata. Promatrajući ih u slijedu, čine se dijelovima istog obreda. Niz oblika nije kronološki vezan, već ga povezuju emanirane, uklopljene energije. Početni oblici bivaju ocrtni na podlozi spontanošću instinktivne energije, a pokazuju se kao zakrivljene linije koje formiraju izdužene, umrežene, listolike sustave. Kasniji slojevi kao da formiraju iluziju trodimenzionalne rešetke. Svi potezi imaju tonski promjenljivu gustoću pigmenta, što još više naglašava iluziju prostorne formacije.

Autor zna da potez materijalizira nesvjesno osjećanje. Snaga kontrolirane geste naslanja se na imaginaciju koristeći mogućnosti materijala. Umjetnik svjedoči da su elementi kreativnog rada, materijal i stvaralački proces nedjeljivi. Autorov pozdrav iskrenosti korištenja materijala i pretvaranje osobne energije u likovno djelo pozicionira se u vremenu. Usprkos plošnosti, čini se kao da smo zašli u trodimenzionalni herbarij. Sklop spiralnih poteza postaje oslonac za pogled. Koristeći crtež, remeteći podlozi njenu toniranost, umjetnik oblikovanjem afirmira ideju zaustavljenih trenutaka kretanja, mijene. Na razvijenim formama promjene tona poput patine, dodatno sugerira iluziju organskog. Jednostavna motivika i instrumentacija traga djelovanja ostavlja mjesto za dojam. Rad na podlozi rezultira formiranjem razigranih, ritmiziranih, izduženih formi. Autor primiruje oblik, ali ga kao iluziju nudi prostoru.

Umjetnik premisu i projekt naziva „Horror vacui“, vezujući se na aristotelovski pristup prema kojem je prostor kontinuiran, ispunjen. Ivan kao da želi iskazati ostvarenje prostora dojmom stalnih vibracija, titranja i promjena stanja/položaja. Radove ne možemo vidjeti bez osvjetljenja. Kvantna fizika kaže kako je svjetlost zapravo oblik energije, električne i magnetske, ali i čestica koja se kreće velikom brzinom: foton. Još neraskrinkana, a tako jednostavna pojava, svjetlost je medij koji je istovremeno i materija i energija; čestica i val. Čini se da umjetnik materijalizira oba stanja. Zbog veličine formata, to je moguće percipirati tek u trenutku postava unutar izlagačkog prostora. Promatrač je uskraćen za inicijalne trenutke gradnje, razvoj forme, dodavanja elemenata. Vizualna euritmija ovdje se pojavljuje u izvedbi, a rezultati su neka vrsta zaustavljenih trenutaka memorije doživljaja. Riječ „euritmija“ označava način dobrog usklađivanja pojedinih dijelova neke cjeline, skladno i harmonično izražavanje snaga koje određuju govor, glazbu, pokret. Valušek ovo iskustvo primjenjuje na komunikaciju s podlogom. On u rad uklapa zvuk, melodijsku liniju. Doživljaj, poniranje u izvanosjetilno vodi nas teoriji organiziranog kaosa i doživljaju mijene kao stalnog tijekom svih stvari u nama i oko nas. Autor, sluteći neprestani tijek i ritam, dojam spaja s osobnim i čini ga čujnim i vidljivim.

Organizacija nakupina oblika pod kontrolom je umjetnikove energije. Kompozicije većine radova, intervencijama, nanošenjem, uklapanjem, izvijanjem postaju forme na rubu ravnoteže. Naizgled slučajni potezi kojima postiže teksture izgrađeni su činjenjem koja zadržava spontanost. Čini se kao da promišljanje počinje kombinacijom slučajnosti

i osluškivanja intimnog stanja. Slijede crtačke intervencije na način borbe elemenata. Medij vode i uvodnjenog pigmenta korišten je u ovom slučaju kao sastavnica mijene oblika posvećenih strukturama mikrokozmosa. Ove ideje dramatično se preklapaju u energiji kreativnog čina tijekom postupka i u konačnom rezultatu.

Ivan Valušek aktivnim vizualiziranjem prati vlastiti proces u koji ponire služeći se intuitivno likovnim iskustvom, instinktom i memorijom. Čini se kao da umjetnik propituje u kojoj je mjeri potrebno misliti, a koliko je neophodno napuštati misao i osloniti se na instinkt koji iznjedruje nove impulse. U mističnom okruženju ponuđenih arabeski, izdužene forme nude ideju organske materijalnosti. Pred nama su radovi koji nas upozoravaju da svijet nije jednoznačan i da u svemu oko nas, ali i u nama samima postoje mnogi oblici postojanja koje je neophodno iščitati izvan okvira uvriježene realnosti. Relativnost tijekom i mijena, kao konstantna osobina stvari, događaju se unutar naših spoznaja koje postaju privremene. Stalne promjene događaju se na svim područjima. Ponekad su inicirane prirodnim fenomenima a ponekad artifičijelnom igrom. Primorani smo da svijet pogledamo i iz drugog ugla. Uzročno-posljedična spoznaja svijeta svemu daje bitnost: kuhanje kave jest istovrijedna kozmička mijena kao i prolaz zvijezde repatice na noćnom nebu, oba događanja u beskonačnom, ali nužno i stalno promjenljivom svemiru.

Ivan Valušek gradi oblike razvijajući ideju na kojoj radi dugi niz godina. On nudi dojam organskog rabeći anorganski materijal. Izdužene forme nemaju kraj, nastavljaju se i gube u slojevima ili izvan formata. Umjetnik pred gledaoca postavlja zadatke. Iako niz radova djeluje ujednačeno, prolazeći od rada do rada nailazimo na stalne promjene intenziteta. Naša, zapadna civilizacija oduvijek je imala irealan pristup odnosu pasivno-aktivno predstavljajući ritam i mijenu kao višak stvarnosti umjesto kao djelatne principe. Komentar tog stanja u premisi je ovih radova. Tek suvremenost interpretira svijet prema ideji autora, kreativca. U kreativnom procesu tehnika, materijal, oblici su prepušteni tvorcu koji više nije Bog već je netko od nas. Svijet nije određena i sigurna situacija. Svijet je niz stalnih promjena. Ovdje nas prikazane mijene oprostorenog papira uvlače u promišljanje o tome. Ivanovi radovi predstavljaju aksiome tijekom prolaznosti koji oblicima i teksturama nose spoznaje o bogatstvu ljepote trenutaka mijene. Materijalizirana insinucija mogućeg, signirana je fragmentima krhke sigurnosti trenutka. Tu je snaga ovog niza najočitija.

Eugen Borkovsky, III. 2018.

Ivan Valušek rođen je u Rijeci 1985. godine. Studira kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Stjepana Gračana te 2010. stječe zvanje magistra kiparstva. Izlaže od 2006. godine. Izlagao je na više grupnih i samostalnih izložbi te je sudjelovao u radu više kiparskih i likovnih radionica. Član je HDLU Rijeka. Živi i stvara u Čavlima. e-mail ivanvalusek@yahoo.com mob. 091 5553214

Izdavač: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Rijeka, Korzo 28/II, Tel: 051/332-494, 338-809
Za izdavača: Damir Šegota
Organizator: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika Rijeka
Tekst u katalogu: Eugen Borkovsky
Lektura: Doris Pandžić
Oblikovanje kataloga: Branko Lenić
Tisak kataloga: Tiskara Zambelli Rijeka
Br. kataloga: 5/17
Naklada: 100 komada

Izložba je realizirana sredstvima:
Odjela gradske uprave za kulturu Grada Rijeke
Ministarstva kulture Republike Hrvatske
Županije primorsko goranske